

Zāles pret vēzi.

Labdien, Jēkabsones kundze!

Izpildot Jūsu lūgumu, uzrakstīju savu viedokli par šo gadījumu un situāciju kopumā.

Katrs ūdens piliens ir Okeāna daļa un satur sevī Okeānā notiekošā atspulgu. Lai saprastu pilienā redzamo, ir jāpazīst Okeāns, bet par Okeānā notiekošo nedrīkst domāt pilienu mērogos.

Katrs Cilvēks ir Cilvēces daļa, katra Cilvēka dzīve – šodien notiekošais ir sabiedrisko un caur tiem Cilvēka apziņā notiekošo izmaiņu – vēsturisko procesu daļa. Vēsturiskie procesi ir **Cilvēces fiksētā un apzinātā dabisko procesu ietekmē cilvēka apziņā notiekošo izmaiņu daļa**, kuru pētnieki un notikumos iesaistītie fiksē kā faktus un norises. Līdz ar to katra apziņa, izglītības un Kultūras līmenis vai Kultūras tradīcija vēro savu atšķirīgo vēsturi, jo, kas vieniem ir notikums, tam citās Kultūras tradīcijās uzmanību nepievērš, nevērtē un nefiksē kā notikušu faktu vai tiem piešķir ļoti atšķirīgu nozīmi – vērtību.

Tādēļ homoseksuāliem politiķiem, “izglītības un zinātnes ministrei”, “skolotājam”, bērnu “jaunrades” pulciņu vadītājiem, “rotalītiem” un “bērnu literatūras” rakstniekiem, izdevējiem un tirgotājiem ir viena vēsture, bet Jums cita – ar to pilnīgi nesaderīga. Jūs cenšaties saglabāt vēsturisko procesu, kurš balstās Kultūrā un turpinās caur ģimeņu esamību, bet viņi ir tāda vēsturiskā procesa daļa, kurā tiek sagrautas Kultūras tradīcijas, cilvēcisko attiecību un ģimeņu paliekas tajā, ko sauc par rietumu civilizāciju, kurā caur te iedibināto sātānisko režīmu tik ļoti cenšas noturēties Latvijā valdošās aprindas.

Sātānisms ir metafizisks termins ar ko saprot dzīvi (sabiedriskos un psihē notiekošos procesus) Kultūras sabrukumu pavadošajos Cilvēka deģenerācijas (bezdievības) apstākļos. Sātānismu, protams, var aplūkot no reliģiju vēstures, etnogrāfijas, antropoloģijas vai kriminālistikas viedokļa un katra no tām dos sava redzējuma definīciju uz to, bet metafiziskais ir visaptverošākais un tāpēc patiesākais. Tie, kuri nesaprot sātānisma būtību, to asociē ar šauru grupu piekoptiem specifiskiem kultiem, dzīvesveidu un rituāliem, tomēr sātānisms ir **Dabisks process**, kurš izriet no **Garīgās dzīves gaitas un likumu darbības**. Tie nosaka un izpilda to vienkāršo Dabas Esamības daļu, kurā, viss un visi Evolūcijai nederīgie, kroplie, kļūdainie un sekot nespējīgie tiek noārdīti. Vecie koki sapūst, vecas, Cilvēku neapdzīvotas pilsētas sabrūk, slimībai pretoties nespējīgie mirst u.t.t. Ieslīgstot bezdievībā, pat labticīgu maldu gadījumā (likuma nezināšana no atbildības neatbrīvo), bez jebkādiem starpstāvokļiem bezdievības skartie nonāk sātānismā – sātānisma darbības laukā un procesos.

Līdz ar to mēs redzam “pilienu” – Jūs, Jūsu dzīvē notiekošo un Okeānu – Garīgo pasauli un tās dzīvi. Protams, katru “pilienu” interesē te un tagad notiekošais – ko tas nes, kā to vērtēt un kā to izmantot vai tikt ar to galā. Katrs Cilvēks grib uzzināt īsu un ātru atbildi, saņemt padomu, konkrētu recepti savas problēmas risinājumam. Arī es tādu Jums varu dot – **Cīnieties!** Cīnieties Jums irniecīga, tomēr reāla iespēja izdzīvot (ja cīņā nenokaus, kas cīņās vienmēr notiek). Ja necīnīsieties, tad iesiet bojā katrā ziņā – tas ir garantēti – sātānisms ir visa iznīcības un iznīcināšanas process, kurā nekam un nevienam nekādas nākotnes nav. Tomēr, **lai Cīnītos ir jāzina**, kas un kā notiek – tāpēc **jāielūkojas Okeānā**.

Okeāns ir Garīgā pasaule un tās Evolucionārie procesi. Garīgā pasaule ir redzama un darbojas caur Evolūciju. Garīgā pasaule virza Evolūciju. Te, izlaižot metafizisku pamatojumu, **Evolūciju var definēt kā bezrobežīgu radošās darbības, radošo spēku un spēju pieaugumu, izsmalcināšanos un pilnveidošanos.**

Evolūcija darbojas caur Dabisko Kārtību, norisēm tajā un saskaņā ar to. Dabiskie procesi katru Visuma daļu, arī Cilvēku, virza un uztur Evolūcijā, bet Evolūcijai nederīgos un Evolūcijas procesa atkritumus no tās izstumj. Cilvēka apziņa kādu dabisko procesu darbības

daļu uztver un spēj formulēt faktos, bet lielāko daļu redz kā savas dzīves un darbības fonu, nepiešķirot tiem vēstures notikumu nozīmi.

Piemēra pēc – Apziņas un Saprāta, Garīgo spēku attīstībai Garīgā pasaule veido Visumu, Saules un planētas, planētu virsmas reljefus, kuros dzīvo ar apziņu apveltītas dzīvas būtnes. Garīgā pasaule tādā veidā formē dabiskos apstākļus, kuros, **sekojot Visuma Evolūcijai, kā tās daļa**, notiks šo dzīvo būtnu apziņas un saprāta Evolūcija. Dabiskie procesi kalnos veido ledājus un to kūstošais ūdens upēs plūst uz jūrām un Okeāniem. Upēs dzīvo zivis, kuras kalpo par pārtiku upju krastos dzīvojošajiem Cilvēkiem.

Gadalaiku maiņas ritms, to ietekmē dabā notiekošās izmaiņas formē Cilvēku sabiedriskās attiecības – rada apstākļus to veidošanai un uzturēšanai. **Dabas formas, to harmonija un skaistums**, kalnu un mežu, ūdeņu klātbūtne un skaņas **formē un virza Cilvēka apziņu radošās darbības gultnē**. Tāda radoša darbība izpaužas arī kā zvejas rīku izgudrošana un pilnveidošana. Cilvēki savās hronikās ieraksta pirmā jauna zvejas rīka izgudrotāja vārdu un notikuma laiku, kā arī izgudrojuma pilnveidošanas gaitu, pilnveidotāju un veiksmīgāko izgudrojuma pielietotāju vārdus un notikumu apstākļus, kā arī ar to saistītos sadarbības vai karu faktus. Augstākorganizētas apziņas atrod sadarbības iespējas tur, kur vāji attīstītie meklē konkurences iespējas. **Katra apziņa savu darbības spēju izpauž sev pieejamā un attīstībai atbilstošā veidā**. Tādā kārtā hronikās ir izgudrojumu, to lietošanas, sadarbības vai karu vēsture – tās izmaiņas, kuras šīs apziņas noformē kā faktus, bet tajās nav ierakstu par kalnu ainavu, mežu un ūdeņu ietekmēm, jo tās netiek uztvertas un fiksētas faktos.

Dabiskie procesi nosaka un darbojas tā, ka, ja Cilvēks pareizi ēd veselīgu pārtiku, ietur veselīgu dzīvesveidu, ievēro fizisko, psihisko un Garīgo higiēnu, tad viņa fiziskā, psihiskā un radošo spēku veselība ir stabila un uztur viņa apziņas Evolūciju. Tie paši dabiskie procesi nosaka un darbojas tā, ka, ja Cilvēks lieto sadraņķētu pārtiku, piekopj perversu fizisko un psihisko dzīvi, tad viņa organisms un psihe sabrūk, izsīkst radošie spēki, bet viņa darbības ieiet destruktīvā gultnē. **Tādā veidā dabiskie procesi aizmēž atkritumus**.

Skaistums, harmonija, Ētika, Estētika (tikumība) un radošo spēku darbība ir objektīvi lielumi, kuri veido un virza apziņu tās Evolūcijā. Māksla, kā parādība, tad ir dabiskais process – fons, uz kura veidojas mākslas darbi – fiksētie mākslinieka apziņas izmaiņu fakti un tāvad veidojas šī Cilvēka un Cilvēces mākslas vēsture. **Māksla**, kā dabiskais process un mākslas darbi, kā vēsturiski objekti **caur sevi vieno Garīgo pasauli un Cilvēka apziņu**. Tāpēc **Māksla ir tikai tas, kas, uzrunājot labāko daļu Cilvēka apziņā, to virza radošās darbības un radošo spēju pieauguma, izsmalcinātības un pilnveidošanās ceļā**. Viss cits ir mēsli un atkritumi, kuri traucē Cilvēka apziņas Evolūcijai, bendē Cilvēka psihi, miesu un Garīgo dzīvi.

Vārda māksla, pie kuras pieder arī dzeja, **atklāj vārdos ietērpto domu daili** ar ko bagātina klausītāja vai lasītāja domu pasauli un stiprina viņu radošās darbības attīstībai.

No tāda skatupunkta raugoties, Jūsu minētā **A.Krivade nav** vārda māksliniece – **dzejniece** un viņas uzrakstītās rindas **nav** vārda mākslas sastāvdaļa – **dzeja**. Viņas vārdos nav dailes, skaistuma un harmonijas, caur tiem nedarbojas radošie spēki. Tajos ir ietverta metafiziski graužoša doma, kuras psihiski un fizioloģiski graužošo darbību var pierādīt ar objektīvu ķermeņa fizioloģiskā stāvokļa mērījumu palīdzību. Tādi pētījumi ir veikti, taču “ministri” un “skolotājas” par tādiem neinteresējas vai “aizmirst”. Viņas uzrakstītajos vārdos nav ietverta skaista doma. Tieši pretēji – **tā ir destruktīva darbība – sātanisms** un, kā tāda, tā nav pieļaujama normālā – Evolucionējošā sabiedrībā, kurā **tāda darbība ir noziedzīga**. Sātanismam ir raksturīgi ņirgāties par Cilvēku labākajām jūtām, darbiem un zaimot Garīgās pasaules augļus. Tādēļ **atsauce uz Mateja evaņģēliju ir tipiska sātaniska akcija** – tāda pati, kā nesenā panku grupas “trako vāveru” ālēšanās Maskavas pareizticīgo dievnāmā. Arī toreiz visa sātaniskā “brīvā rietumu” pasaule iestājās pret “mākslas” cenzūru un par “mākslinieka izteiksmes brīvību”.

Skola tāpat kā Māksla ir tādas tikai tajā gadījumā, ja atbilst radošās darbības attīstīšanas kritērijiem – normām – kanoniem. Katra kanona – normas un vērtēšanas kritēriju esamība ir cenzūras cēlonis. Cenzūra ir obligāts noteikums visur, kur darbības uzturēšanai ir jāievēro normas un kanoni, kur tiek uzstādīti stingri vērtēšanas kritēriji. Tikai pašcenzūra Cilvēku padara par Cilvēku, Cilvēkus vieno sabiedrībā, bērnu pulcēšanās vietai dod Skolas veidolu un bērnus uz labāko virzošu Cilvēku dara par Skolotāju, un jaunrades darbu par mākslas darbu. Tikai visstingrākā cenzūra uztur Mākslu un Skolu. Izteiciens par radošo brīvību ir pareizi pielietots, ja tas attiecas uz parādībām, kuras ietilpst stigos Mākslas un radošās darbības kritēriju rāmjos – ja tās ir Evolūcijas sastāvdaļas. Nekādas citas radošās brīvības nav – tas, kas ir ārpus radošās darbības kritēriju ietvariem, ir postoša patvaļa – destruktīva un noziedzīga darbība, **šajā gadījumā vērsta uz bērnu samaitāšanu.**

Var piekrist M. Seilei tad, ja Skolotāji brīvi izvēlas mācību materiālus stingras mācību programmas ietvaros, kura ir **Kulturā un tikumībā balstītas izglītības sistēmas daļa Kulturā balstītā sabiedrībā. Skola ir vieta, kurā bērni tiek audzināti (izglītība ir audzināšanas instruments) par labiem Cilvēkiem un Skolotājs ir Cilvēks, kurš ar izglītības palīdzību veido labus Cilvēkus.**

Labs Cilvēks ir tas, kurš iekļaujas apziņas, saprāta, Zemes un Visuma Evolūcijā.

Ja kādā vietā tiek pārkāptas šīs normas, tad tāda vieta nav Skola un pārkāpējs nav Skolotājs, bet tas, kas tur notiek, ir bērnu samaitāšana. Ja tāda rīcība tiek uzskatīta par normu, izplatīta un vadošo iestāžu atbalstīta, tad šādā sabiedrībā nav izglītības un izglītības sistēmas, tad tur ir **izvēsta sātāniska darbība sabiedrības iznīcināšanai.** To veic tie kādreizējie mazie panki, emo, goti un “Harija Potera”, “Gredzenu pavēlnieka”, “Krēslas”, u.c. tamlīdzīgo apjūsmotāju pulciņu dalībnieki, visādi citādi “citādie”, kuri ārējo destruktīvo spēku kultivēti, sazēla un tika visādi veicināti Latvijā un citur pasaulē. Tagad viņi ir pieauguši un “strādā” “skolās”, ministrijās un visur citur. Tur viņi turpina pusaudžu gados sāktu. **Viņu samaitātās dvēseles veido skolu, aģentūru “darba” un “projektu” saturu.** Viņu samaitātās dvēseles taista “laikmetīgo un moderno mākslu”, raksta “dzeju”, “romānus”, uzņem samaitājošas filmas, taista teātru izrādes un reklāmas, veido destruktīvas samaitājošas radio un TV programmas, vada bērnu un jauniešu interešu pulciņus. Jūsu izgaismotais fakts ir tikai sīks smilšu graudiņš apkārtnotiekošajā sātānismā, kuru iedzīvotāju lielākā daļa jau uztver kā normu.

Sātānisma būtība ir - visur, kur tas iespiežas, nomainīt radošo saturu un jēgu uz pretējo – mainīt jēdzienu, notikumu un darbību saturu, ritmu tā, lai galarezultātā tās atnestu visas dzīves, vērtību un tieksmju virzienu nomainību uz pretējo.

Padomājiet kaut vai tikai par to, ka visa Cilvēka “kultūras dzīve” tiek pārceļta uz nakti, ka to – tādas, tagad pat jau baznīcu (!) naktis apmeklē **it kā normāli** Cilvēki un uzskata to par normālu un interesantu. Un tā tas ir visur, kur vien mēs skatāmies. Ir notikusi dzīves normu apvēršana un dzīves ievadīšana degradācijā, Cilvēka fiziskajā un psihiskajā deģenerācijā.

Sātānisms rietumu pasaulē ir kļuvis par normu.

Sātānisma izplatīšana tiek deklarēta, kā ASV valsts politika no ANO tribīnes.

Mēs esam pilieni ģeopolitikas okeānā. ASV savas hegemonijas uzturēšanai ir izvērsusi preemtīvo karu pret tautām, kuras kā resursus izmanto savas labklājības uzturēšanai. **Preemtīvais karš ir tāds biheivorismā balstītu kultūrintervences darbību kopums,** kurš pilnībā maina tām pakļauto tautu, sabiedrību un civilizāciju locekļu apziņu tādā veidā, ka tie pilnībā zaudē saites ar savu izcelsmes Kultūru un transformējas par jauna tipa būtnēm, kuras, maldos ievestas un samaitātas, pat necenšas atbrīvoties no agresora uzspiestās verdzības, jo tagad to pieņem par normu. Tādā veidā ASV ir atrisinājušas mūžīgo kolonizatoru problēmu, kā pārtraukt kolonizēto tautu atbrīvošanās tieksmes un cīņu par brīvību.

Latvija ir ASV kolonija un pilnībā izbauda preemtīvā kara darbību pret sevi. **Jūsu minētais notikums ir neliela šī kara epizode,** kuru caur saviem “projektiem”, atbalsta

fondi, grantiem, "tiesību aizstāvības" kustībām, likumiem, krīzes centriem, telefoniem un mazgadīgo palaistuvju inkubatoriem, priekšlaicīga sekā, perversiju propagandu un bērnu ievilkšanu izlaidībā caur "skolu programmām", veļu barošanām, grupveida kailpirtošanos un citām publiskām seno grupveida orgānu atdzimšanas praksēm un "tautas rituāliem" "folkloras atdzimšanas procesa" ietvaros realizē šajā karā radītie un mobilizētie panki, emo, goti un visādi citādi "citādie", "atbrīvotie", "nepieradinātie", "radoši brīvie", "laikmetīgie", "Pedvāļīgie", "Džilindžerīgie", pēkšņi apgarotie" un visādi citādi samaitātie – Cilvēces atkritumi.

Palūkojieties savu bērnu grāmatu plauktos, to "Harijos Poteros", "Gredzenu pavēlniekos" "maģiski interesantajos" stāstīšos, vilkaču un vampīru tēlu glorifikācijā un rotaļlietās, paklausieties kādus mēslus viņi klausās no savas "mūzikas" ierakstu aparatūras. **Tas viss ir par normu padarīts sātānisms.**

Tad, kad sātānisms no dzīvesveida elementiem ir kļuvis par valsts institūciju atbalstītu **ar likumu nostiprinātu sabiedrības dzīves normu**, tad ar atsevišķām Cilvēku aktivitātēm cīņai ar tā atsevišķiem elementiem neko vairs panākt nevar. Tad, kad tas jau skar visas Cilvēces organismu, sātānisms no vēsturisko procesu kārtas pāriet dabisko procesu kārtā un ar to sāk cīnīties Dabiskā Kārtība un tās vadītie dabiskie procesi.

Tāds atsevišķu tautu un civilizāciju dzīves apvērsums sātānismā Cilvēces vēsturē nenotiek pirmo reizi un tas nekad nav pēkšņs, bet ilgstošs process. Tad vienmēr stājas spēkā dabiskie procesi un attīra infekcijas skartās teritorijas. **Romas impērija**, ar kuras "kultūras" mantojumu tā lepojas rietumu civilizācija, **bija tipiska sātāniska sabiedrība**. Tās koloniālā un kaimiņvalstu sanaidošā, valstiskuma, ekonomikas, morāles un tikumu graušanas politika novājināja Eiropas perifērijas valstis un savairoja tajās laupītāju bandas, kuras izveidoja savas laupītājsabiedrības. (Šodien to redzam Ziemeļāfrikas "arābu pavasarī", "Alkaidā" un "Islama valsts" teroristu bandās Sīrijā un Irākā, "Boko haram" un tamlīdzīgos sātāniskos veidojumos Āfrikā.) Šo laupītājsabiedrību spiediena rezultātā Eiropas perifērijas tautas – "barbari", kā tos dēvēja Romieši, ieplūda Romas impērijas teritorijā un iznīcināja impēriju un tur esošo sātānismu.

Taču, iznīcināts vienā struktūrā, sātānisms pārgāja uz citu. Mūsu ēras sākumā Kristietība atteicās no Ezeju vidē esošās Kristietības Iesvētīšanas tradīcijas un filosofijas – no tīrās Kristietības, ieņēma profanācijā un konformistiskā, kolaboracionistiskā netīrībā ar ko nodeva visus Kristīgos Ideālus, atkrita no Garīgajiem Avotiem, no savām saknēm, no vides, kurā tā bija kā dabisks elements un, saplūduši ar Romas politisko dzīvi, sāka apkarot Eiropas antīko kultūru un tās zinātnisko balstu – Drūdismu, Drūdus un nacionālās reliģijas un Kultūras. "Kristīgā" baznīca pieņēma sātānismu savā klēpī un kļuva par tā iznēsātāju un inkubatoru Eiropā. **Baznīcas destruktīvās darbības rezultātā sākās tumsas laikmets – viduslaiki**. Tomēr Cilvēku vēl arvien ciešā saistība ar dabas ritmiem un procesiem, no kuriem bija atkarīga Cilvēku eksistenciālo vajadzību apmierināšana, neļāva pilnībā apvērst cilvēku dzīvi sātānismā. Tikai tagad, kad patērētājs ir pietiekami iesaistīts no dabiskās dzīves sava patēriņa apmierināšanai, sātāniskajai baznīcai kopā ar pērkamajām politiskajām un mantkārtīgajām biznesa struktūrām izdevās veikt rietumu civilizācijas apvērsumu sātānismā. Šorīt, valsts radio pirmajā kanālā, bērniem domātajā raidījumā lasīja kāda **mācītāja sarakstītās bērnu grāmatīņas nodaļas, kur cita starpā viņš pareklamēja absolūti sātāniskās grāmatas par Hariju Poteru**. Tas nav mazāk, bet ir vairāk postoši par notikumu Jūsu minētajā "skolā".

Kaut kas līdzīgs mūsu ēras sākumā notika arī Tuvajos Austrumos. Tad, kā pretspēks un sātānisma iznīcināšanas instruments tika radīts Islāms. Islāms ir tā uzbūvēts – tajā ir ieprogrammēts tas, ka Islāms nekādā veidā nevar koeksistēt ar sātānismu un katra šo divu spēku saskarsme izraisa Islāma aktivizēšanos sātānisma apkarošanai. **Caur Islāmu darbojas dabas procesi sātānisma apkarošanai**. Arī tagad vērojama intensīvā Islāma ticīgo migrācija, kura atkārtoti "barbaru" migrāciju uz sātānisma pārņemto Eiropu ir dabas procesu daļa, ar kuru Dabiskā Kārtība apkaro un pārtrauks sātānismu visā rietumu pasaulē.

Tāpat kā sātanisms ir vēzis Cilvēces organismā, tā Islāms ir zāles pret vēzi.
Visu labu un veselību vēlot, patiesā cieņā.

*Pauls Stelps
Sociopsiholoģijas asociācijas
valdes priekšsēdētājs*